

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Сливница, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Людмила Людм. Митрева

при участието на секретаря Паулина Бл. Велкова
като разгледа докладваното от Людмила Людм. Митрева Административно наказателно дело № 20231890200859 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „К.Е.И.Б.К.“ ООД срещу Електронен фиш № *****, издаден от АПИ, с който му се налага имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл. 179, ал.3б ЗДвП.

В жалбата са изложени твърдения, че електронният фиш е незаконосъобразен, доколкото при издаването им са допуснати съществени процесуални нарушения.

Административно-наказващия орган е депозирал отговор на жалбата, с който оспорва същата. Излагат се съображения за правилност и законосъобразност на издадения електронен фиш.

Районен съд - Сливница, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата се явява процесуално допустима, подадена в срок и от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

По същество:

От представения по делото Електронен фиш № *****, издаден от АПИ се установява, че на „К.Е.И.Б.К.“ ООД, като собственик на ППС товарен автомобил „*****, рег. № *****, с технически допустима маса от 18000, брой оси 2, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за това, че на 25.05.2021 г. в 10.28 ч. е установено нарушение на посоченото по-горе ППС с движение по път I-8 км 41+234 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платена пътна мрежа без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаване. Нарушението е заснето с контролно устройство № 40672.

По делото не се спори, а и от събраните по делото доказателства, а именно Електронна справка за процесното МПС /л.9/, се установява, че същото е собственост на жалбоподателя и има характеристиките на ППС по чл. 10б, ал. 3 ЗП - пътно превозно

средства с обща технически допустима максимална маса над 3.5 тона.

Съдът намира, че електронният фиш е издаден от компетентния за това орган – Агенция пътна инфраструктура, съгласно чл.10, ал.10 ЗП, както и че съдържа всички задължителни реквизити, предвидени в чл. 189, ал.4 ЗДвП.

По делото не се спори, а и от представения доклад и снимково изображение от контролно устройство № 40672 към него /л.6-9/ се установява движение на това ППС на 25.05.2021 г. в 10.28 часа на път I-8 км 41+234 с посока намаляващ километър, които се ползват с обвързваща съда доказателствена сила за посочените обстоятелства, като оборването им е в тежест на нарушителя по аргумент от чл. 189, ал.1 ЗДвП.

Представен е Протокол за установяване годността за приемане на дооборудването на съществуваща стационарна контролна точка и карта на местонахождението □ /л.24-27/, както и разрешение за строеж за изграждане на стационарни контролни единици на ел. система за събиране на такси за ползване на републиканската пътна мрежа на база изминато разстояние /л.37/, включващо и процесната, от които се установява годността и законосъобразността на процесната контролна точка.

Не се спори, че посоченият по – горе участък, като републикански път, е включен в списъка на пътищата в обхвата на платената пътна мрежа, по които може да се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса, или такса за изминато разстояние - ТОЛ такса, което се установява и от прието от Министерски съвет Решение № 127 от 28.02.2020 г. за промени на списъка на републиканските пътища, за които се събират такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, обнародвано в Държавен вестник, във вр. с Решение № 959 от 31.12.2018 г. за утвърждаване на на списъка на републиканските пътища, за които се събират такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса.

Същото се установява и от цитираното решение, с което съдът служебно се е запознал от сайта на Държавен вестник, бр.19, от 06.03.2020 г.

Поради това за преминаване през същия от процесното МПС се дължат таксите по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Съгласно посочената разпоредба за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС и такси на база време и на база изминато разстояние, като такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за ППС по чл. 10б, ал. 3 дава право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните ТОЛ сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните ТОЛ сегменти такси.

Таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък, съгласно Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа.

Според чл. 10б, ал. 3 от ЗП/ в редакцията към датата на деянието/, ТОЛ таксата се заплаща от собственика или ползвателя на ППС за всички ППС с обща технически допустима максимална маса над 3.5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането дава право на ППС, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

Нормата на [чл. 102, ал. 2 ЗДвП](#) регламентира забрана за собственика на ППС, движещо се по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да не допуска същото, ако не са изпълнени едновременно задълженията, както по установяване размера на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП според категорията на ППС, така и по нейното заплащане.

Съгласно [чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП](#) собственик на ППС, който е допуснал движението на ППС, без едновременно да са изпълнени задълженията по установяване размера и по заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, т.е. нарушил е установената му

забрана по [чл. 102, ал. 2 ЗДвП](#), се налага имуществена санкция по [чл.179, ал. 3б ЗДвП](#) в размер на 2500 лева.

По делото не се спори, че не е заплатена пътна такса за процесния пътен участък, поради неотчитане на бордовото устройство, като не са представени и доказателства в тази насока – за тяхното плащане.

За това нарушение жалбоподателят е санкциониран чрез издаване на електронен фиш.

За да бъде издаден електронен фиш за нарушение на нормата на [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#), на първо място това трябва да е предвидено в закон.

В тази връзка разпоредбата на [чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП](#) ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по [чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП](#) се съставят актове за установяване на административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Нещо повече в разпоредбата на [чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП](#), е предвидено, че единствено при нарушение по [чл. 179, ал.3 ЗДвП](#), установено и заснето от електронната система по [чл. 167а, ал. 3](#), може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение по [чл.179, ал.3 б ЗДвП](#).

Действително от разпоредбите на [чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП](#), [чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП](#), [чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП](#), [чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП](#) и [чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП](#), може да бъде изведено, но само по тълкувателен път, че нарушенията по [чл.179, ал. 3а и 3б ЗДвП](#) също могат да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш, което, обаче, е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице.

Нормата на [чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове](#) категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи.

При прилагане на административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#), поради което с издаването на такъв е допуснато съществуващо процесуално нарушение, не е спазен реда за търсене и налагане на административно-наказателна отговорност, което прави електронния фиш незаконосъобразно издаден и като такъв ще се отмени. В този смисъл *Решение № 1123 от 20.02.2024 г. по КАНД № 11535/23 г. на АС – София град, Х к.с., Решение № 6150/19.10.2023 г. по КАНД № 5638/2023 г. на АС – София град, IX к.с. и много др.*

Наред с това съдът счита, че предвиденият в разпоредбата на [чл. 179, ал. 3б ЗДвП](#) размер на наказанието противоречи на [чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО](#) на Европейския

парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури. Предвиденото в този член на Директивата изискване за пропорционалност не допуска система от наказания, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им.

Санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена и не предвижда възможност за преценка на конкретните факти и тежестта на нарушението. Размерът на наказанието е еднакъв без да се прави разлика дали е налице частично плащане или такова въобще липсва.

Спазването на принципа на пропорционалност се осъществява чрез преценка по чл. 28 ЗАНН, който урежда процедурата при извършване на маловажни административни нарушения.

От представената от АПИ справка за получени и платени тол декларации за датата на нарушението /л.22-23/ се установява, че на процесната дата и час е получена валидна маршрутна карта с номер № 21052524452667 за процесното ППС, като е посочена пътна точка Божурище, както и че в тази маршрутна карта няма получено плащане за преминаване през сегмента на рамката, където е отчетено нарушението.

Следва да се посочи, че на съда е служебно известно, че таксата за разстояние от сегмент до сегмент е не повече от 1.00 лева, изчислена Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, в редакцията □ от 24.02.2020 г., в чл.27, която в конкретния случай е 0.07 лева на км.

Предвид обстоятелството, че в маршрутната карта е посочена точка Божурище, като нарушението е настъпило в района на общ. Божурище, наличие на доказателства за неплатена такса само за един единствен сегмент, чиято стойност е незначителна и то в района, за който е закупена маршрутна карта, макар и извън него, като държавата е ощетена само и единствено за него, а не за целия маршрут, за който е постъпило плащане, след като е издадена маршрутна карта, която се плаща предварително, което се установява и от представената от въззиваемата страна справка /л.23/, съдът приема, че дори и да е осъществен съставът на административно нарушение, горното разкрива хипотеза на маловажен случай, като е приложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Това е така, доколкото нарушението е извършено преди влизане в сила на разпоредбата на чл. 189з ЗДвП (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), съгласно която за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 ЗАНН, като, в случая, се прилага по-благоприятния за нарушителя закон, а именно чл.29 ЗАНН.

За маловажен случай на административно нарушение може да се приеме това административно нарушение, което с оглед липсата на вредни последици или незначителността му и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи

на нарушения от съответния вид (арг. чл. 93, т. 9 НК във връзка с чл. 11 ЗАНН).

Настоящият случай е именно такъв по изложените по-горе съображения, като и на това основание фишът подлежи на отмяна.

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски се пораждат за жалбоподателя, който е направил своевременно искане за присъждане на такива и доказва направа на разноски в размер на **500 лева** – платено адвокатско възнаграждение, за реалното плащане на което е представена разписка, обективизирана в договор за правна защита и съдействие /л.18/.

При тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 ЗАНН, Районен съд - Сливница

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 ЗП № *****, издаден от АПИ, с което на „К.Е.И.Б.К.“ ООД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл. 179, ал.3б ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ ***** **ДА ЗАПЛАТИ НА** „К.Е.И.Б.К.“ ООД, ЕИК ***** сумата в размер на **500 лева** – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____